

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 171/05
22.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubomira Vučkovića, predsednika veća, Zorana Perovića, Slobodana Rašića, Nevenke Važić i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Popovićem, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog **AA**, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.395/04 od 03.12.2004. godine, na sednici veća održanoj, dana 22.03.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog AA se **ODBIJA**, kao neosnovana i presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.395/04 od 03.12.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom, oglašen je krivim i osuđen, optuženi AA, zbog krivičnog dela iz člana 47. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, primenom člana 42. i 43. OKZ, na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju kaznu je optuženom uračunato vreme provedeno u pritvoru od 26.06. do 03.12.2004. godine. Oštećena BB je sa imovinsko-pravnim zahtevom upućena na parnicu. Istom presudom, optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala.

Protiv ove presude branilac optuženog, advokat AB, je blagovremeno izjavio žalbu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili da se preinači, tako da se optuženom izrekne blaža kazna.

Republički javni tužilac Srbije je u podnesku, pod Ktž.298/05 od 16.02.2005. godine, predložio da se žalba branioca optuženog, odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, pa je nakon razmatranja spisa predmeta, pobijane presude, navoda i predloga u žalbi branioca optuženog i predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Žalba je neosnovana.

Ispitujući prvostepenu presudu u smislu člana 380. stav 1. ZKP, Vrhovni sud nije našao da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, niti povreda krivičnog zakona na koju pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog, pobija prvostepena presuda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka. S tim u vezi, u žalbi nije navedeno koja je konkretna odredba ZKP potvrđena, već se navodi da je prvostepeni sud pogrešno postupio kada je odlučne činjenice utvrdio na osnovu iskaza oštećene, a da pri tome

nisu navedeni valjani razlozi. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi, nakon svestrane ocene odbrane optuženog, ostalih izvedenih dokaza i iskaza oštećene, naveo jasne i opširne razloge, a na osnovu kojih je poverovao iskazu oštećene u pogledu odlučnih činjenica za donošenje pravilne i zakonite odluke. Pri tome, valja imati u vidu da i sam optuženi priznaje izvršenje krivičnog dela, s tim što se iskazi optuženog i oštećene razlikuju u pogledu pojedinih okolnosti i to šta su kritičnom prilikom optuženi i oštećena rekli jedno drugom i s tim u vezi šta je motiv izvršenja krivičnog dela. Prema tome, sledi, da su u pobijanoj presudi dati jasni razlozi u pogledu utvrđenih odlučnih činjenica i pri tome svestrano ocenjen iskaz oštećene, zatim odbrana optuženog i ostali izvedeni dokazi.

Žalbom branioca optuženog se neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U vezi toga, branilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenice, da se u radnjama optuženog stiču obeležja krivičnog dela za koje je osuđen. Prema navodima iz žalbe, a kojima se ponavlja odbrana optuženog pred prvostepenim sudom, optuženi je izvršio krivično delo, teške telesne povrede ili krivično delo ubistva na mah. Ovakva odbrana optuženog, po oceni Vrhovnog suda, je svestrano ocenjena od strane prvostepenog suda i u vezi toga dati su jasni i uverljivi razlozi u obrazloženju pobijane presude. Stoga se žalbom branioca optuženog neosnovano pobija prvostepena presuda i zbog povrede krivičnog zakona. U vezi svega toga, a nakon svestrane ocene svih izvedenih dokaza, odbrane optuženog i iskaza oštećene, dati su valjani razlozi na strani 8 stav tri, četiri i pet prvostepene presude. Naime, i po oceni Vrhovnog suda, okolnost da je optuženi oštećenju naneo nožem dužine sečiva 10cm, više udaraca po glavi, licu i vratu i time joj uzrokovao više teških i po život opasnih rasekotina upućuju na pravilan zaključak prvostepenog suda da je optuženi pokušao da oštećenu liši života, a ne da je teško telesno povredi. Ovu činjenicu prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja veštaka, kao i činjenicu da nije bilo jake razdraženosti kod optuženog u vreme izvršenja krivičnog dela, a koja je pravilno utvrđena na osnovu nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatra. Stoga se žalbom branioca optuženog, prvostepena presuda neosnovano pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi, zbog povrede krivičnog zakona. Prema tome, sledi, da je prvostepeni sud na činjenično stanje utvrđeno u pobijanoj presudi pravilno primenio krivični zakon, kada je, iz razloga navedenih u prvostepenoj presudi, našao da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 47. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog, pobija prvostepena presuda zbog odluke o krivičnoj sankciji. Iako su tačni navodi u žalbi, da je prvostepeni sud propustio da kao olakšavajuću okolnost ceni da se optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela nalazio u stanju smanjene uračunljivosti, ali ne do bitnog stepena, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud optuženom odmerio kaznu koja je srazmerna stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i optuženog kao izvršioca. Dakle, prvostepeni sud je pravilno i u dovoljnoj meri cenio okolnosti od uticaja na vrstu i visinu kazne, kao i činjenicu da je krivično delo ostalo u pokušaju, pa je optuženom primenom člana 42. i 43. OKZ, kaznu odmerio ispod zakonskog minimuma propisanog za navedeno krivično delo. Stoga, iako je prvostepeni sud propustio da navedenu okolnost ceni kao olakšavajuću okolnost, Vrhovni sud nalazi da navedeni razlozi i činjenica da je optuženi osuđivan, ne opravdavaju izricanje blaže kazne optuženom, kako se to predlaže u žalbi njegovog branioca. Prema tome, sledi, da će se i po oceni Vrhovnog suda, izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja propisana u članu 33. OKZ.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Za predsednika veća

sudija,

Zoran Popović, s.r. Nevenka Važić, s.r.

Za tačnost otpravka

an